

90 anys de la mort d'un arquitecte únic ▶ Un dol històric

Pàgines 34 a 36 <<<

ARXIU DE LA SAGRADA FAMÍLIA

▶ Cotxe mortuori amb el drap púrpura que cobria el fèretre d'Antoni Gaudí en el multitudinari seguici funerari que va recórrer el centre de Barcelona el 12 de juny de 1926.

L'enterrament de Gaudí 'superstar'

L'autor modernista va ser confós amb un indigent quan el va atropellar un tramvia, però cinc dies després se'l va tractar com un rei

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Antoni Gaudí acapara notícies sobre el modernisme des que la Unesco va incloure el 1984 la Pedrera i el parc i el Palau Güell en el seu patrimoni de la humanitat. El 2005 hi va incorporar quatre edificis més. El reconeixement internacional li va arribar, doncs, al cap de 58 anys de morir a l'antic Hospital de la Santa Creu el 10 de juny de 1926, tres dies després que l'atropel·lés un tramvia a l'encreuament de

Bailèn amb la Gran Via.

Després de l'accident, va quedar inconscient a terra. Gaudí no portava documentació, només un llibre d'Evangelis. Ningú va reconèixer aquell home gran de 73 anys de llarga barba blanca. Els transeünts el van confondre amb un indigent per la seva humil manera de vestir. Després d'una bona estona, va arribar un guàrdia civil que va ordenar a un taxista que el traslladés a l'Hospital de la Santa Creu, a Ciutat Vella. En la premsa de l'època, va haver-hi qui va

culpar «els avanços del progrés» de la mort, en relació amb els 10 quilòmetres per hora del tramvia. L'arxiu de la Sagrada Família guarda l'edició especial de la revista *El Propagador de la Devoció de San José* de juliol de 1926 que inclou l'autòpsia sobre les causes de la mort.

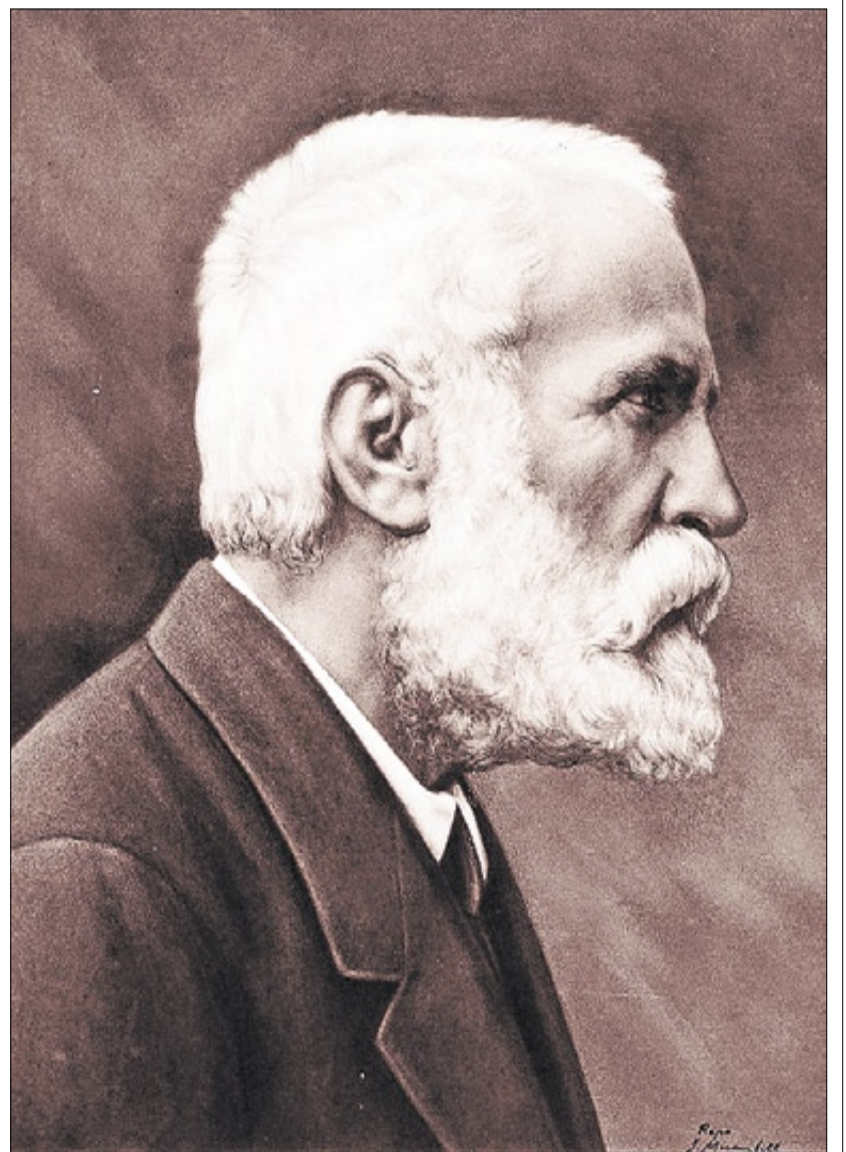
El 12 de juny diverses capelles van convocar misses cada 30 minuts des de primera hora del matí. Gaudí va entrar a l'hospital com un vagabund però, cinc dies després, milers de barcelonins van sortir vestits de negre de casa per seguir la comitiva funerària com si es tractés d'un rei. La seva cripta està al temple al qual va dedicar 43 anys de la seva vida. Allà va arribar el taüt des del carrer del Carme, passant per la catedral, el passeig de Gràcia, Casp, el passeig de Sant Joan i València.

El seguici

«A les cinc de la tarda es va formar el seguici. El precedien guàrdies del cos de seguretat muntats per assegurar el pas pels carrers. Seguia després la policia a peu, que flanquejava la bandera de l'Associació Espiritual de Devots de Sant Josep. Després hi havia els bidells de diferents societats artístiques i alumnes de l'Escola Superior d'Arquitectura, els treballadors de la Sagrada Família i a continuació el clero de l'hospital», detalla la revista.

La multitud es va afegir a la comitiva, que avançava lentament. A Casp, les campanes dels jesuïtes van repicar en honor a Gaudí, i això va corgelar els presents. La casa número 48 d'aquell carrer, propietat del senyor Calvet i obra del cèlebre arquitecte, va lluir un llaç negre gegant, i com ella molts edificis es van guarnir amb draperies negres.

Un cotxe portava el fèretre, que es va cobrir amb el drap mortuori de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya (actual Col·legi d'Arquitectes de Catalunya), recentment restaurat pel seu desgast i també per inscriure-hi la simbologia maçònica d'aquesta entitat que engloba una fulla de llo-

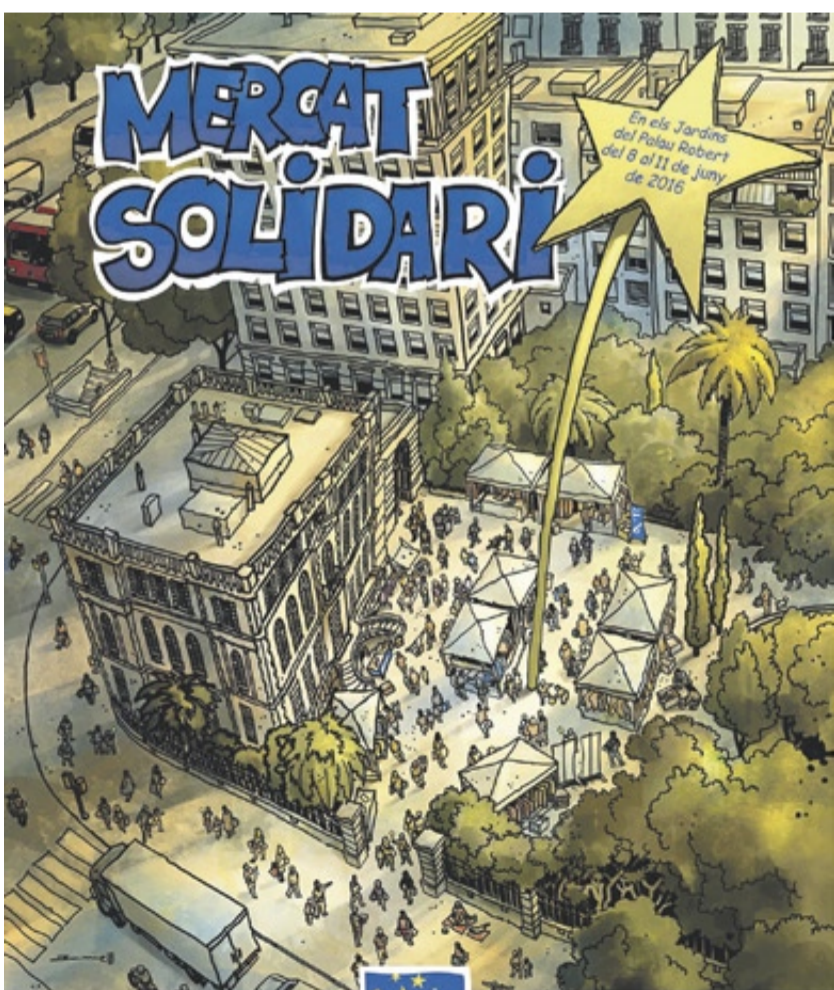

▶▶ Retrat de l'arquitecte Antoni Gaudí en la vellesa.

El Col·legi d'Arquitectes ha restaurat el seu drap fúnebre, que el franquisme va alterar

rer, un roure, una rosa i un compàs. «El drap púrpura que va cobrir el taüt portava brodada una au fènix, símbol que es va canviar en el franquisme per una àguila», assenyala Andreu Carrascal, responsable tècnic de l'arxiu del col·legi, que custodia aquest drap que s'essegueix utilitzant en els enterraments dels arquitectes col·legiats si els seus familiars ho demanen. ≡

Vegeu el vídeo d'aquesta notícia amb el mòbil o a www.elperiodico.cat

del 8 a l'11 de juny

amb el suport de

de juny

el Periódico